

74. Στη δίνη των ανατροπών

(Θείο κήρυγμα στην Κυριακή Γ' Λουκά
Η ανάσταση του γιού της χήρας της Ναΐν)



Μια ημέρα πήρε ο Χριστός τους Μαθητές Του και πήγαιναν ως συνήθως για τη διδασκαλία του Ευαγγελίου. Έπρεπε να περάσει από ένα χωριουδάκι, από την Ναΐν. Όταν έφθασαν λοιπόν στην είσοδο περίπου του χωριού, συνάντησαν μια θλιβερή εικόνα. Όλος ο κόσμος μαζεμένος συνόδευε ένα νεκρό νεαρό παλικάρι. Ήταν όλο το χωριό εκεί και όλοι δάκρυζαν, όλοι έκλαιγαν, όλοι ήταν πονεμένοι. Συνόδευαν κατ' ουσία μία χήρα, που τον είχε μονάκριβο αυτόν τον γιό. Δεν είχε τίποτα άλλο στη ζωή. Ήταν το παν το παλικάρι αυτό για εκείνη.

Δεν ήξερα και δεν μπορώ να καταλάβω για ποιόν έκλαιγαν πιο πολύ, για το παλικάρι που έφυγε ή για τη χαροκαμένη μάνα που ήταν ο μοναδικός της θησαυρός; Όλες είσαστε μάνες και καταλαβαίνετε τι σημαίνει να έχεις έναν γιο μονάκριβο, μοναχογιό και να σου πεθαίνει. Είναι πολύ θλιβερό, πάρα πολύ άσχημο, λες και χάνονται τα πάντα. Όλος ο κόσμος λοιπόν συνόδευε το νεκρό παλικάρι και προσπαθούσε να παρηγορήσει αυτήν την χαροκαμένη γυναίκα.

Αυτήν την εικόνα είδαν οι Μαθητές, αυτήν την εικόνα είδε και ο Ιησούς. Οι Μαθητές δάκρυσαν, λυπήθηκαν και ήταν πολύ θλιμμένοι. Πιο πολύ όμως θλιμμένος ήταν ο Ιησούς. Ξέρετε γιατί; Γιατί αυτό το παλικάρι, ήταν το δικό Του παλικάρι! Αυτό το παλικάρι, ήταν το δικό Του δημιούργημα! Αυτό το παλικάρι, ήταν το δικό Του σπλάχνο! Μην νομίζετε ότι εσείς αγαπάτε πιο πολύ τα παιδιά σας απ' ότι τα αγαπά ο ίδιος ο Δημιουργός τους. Και ο Ιησούς, ο Υιός του Θεού, ένα με τον Θεό Πατέρα, ήταν ο Δημιουργός αυτού του παιδιού. Και ο Πατέρας Του τώρα κρατούσε τη ψυχή αυτού του παιδιού στα χέρια Του.

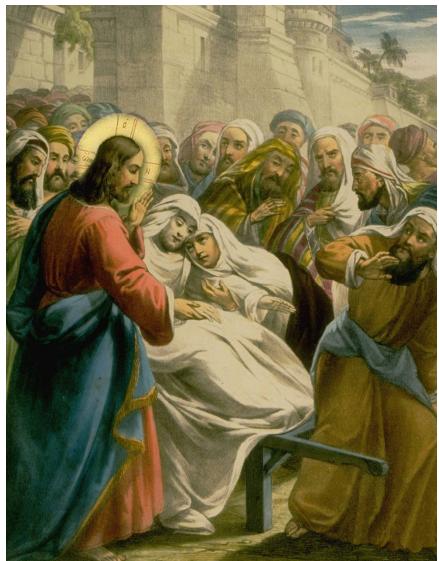
Κοίταξε στα μάτια αυτήν τη χήρα. Κοίταξε τα δάκρυα της που έτρεχαν πολύ. Κοίταξε όμως σαν Θεός και μέσα την καρδιά της, που λες και την είχαν μαχαιρώσει χιλιάδες φορές και ο πόνος αυτός της γυναίκας ήταν και δικός Του πόνος. Μόνο που ήταν διαφορετική η αιτία. Αυτή έκλαιγε γιατί έχασε ένα παλικάρι. **Εκείνος όμως έκλαιγε για τα χιλιάδες παλικάρια, που πέθαναν στη γη ζώντας με λάθος ζωή, ζώντας στην αμαρτία, που τώρα στο ανέβασμά τους στον ουρανό διεκδικούσαν οι δαιμονες τη ψυχή του καθενός παιδιού, από αυτά τα χιλιάδες παιδιά που δεν έζησαν σωστά και δεν σεβάστηκαν τον Θεό τους και τις εντολές Του.**

Εκείνη η χήρα έκλαιγε για τον μονάκριβο της που έχασε και ο Ιησούς πενθούσε για τα χιλιάδες παιδιά, που δεν μπορούσαν να ανέβουν αυτή την σκάλα του ουρανού, για να βρεθούν στο Βασίλειο του ουρανού, το Βασίλειο που έκανε ο ίδιος ο Θεός Πατέρας για όλα Του τα σπλάχνα, αλλά που τα ίδια Του τα σπλάχνα στη γη δεν φρόντισαν να τηρήσουν τις εντολές του Θεού.

Πιο πολύ δεν φρόντισαν να βοηθήσουν αυτά τα παιδιά οι ίδιοι οι γονείς για να γνωρίσουν το Θεό και μπλεγμένα μέσα σε χιλιάδες λάθη, χωρίς μετάνοια, έκλαιγε η ψυχή Του γι' αυτά τα παιδιά, γιατί τώρα βασανιζόντουσαν στην άνοδο τους στον ουρανό. Όταν ξέρεις σαν Θεός τι γίνεται και βλέπεις στα τελώνια τους δαίμονες να διεκδικούν μια ψυχή. Όταν βλέπεις με μοχθηρία να κατεβάζουν στον Άδη εκείνα τα παιδιά, που δεν σεβάστηκαν τον νόμο της αγάπης και έζησαν με ασπλαχνία, χωρίς συμπόνια, κάνοντας κακό. Όταν βλέπεις εκείνα τα παιδιά, που δεν σεβάστηκαν τους νόμους της αγάπης και έζησαν μόνο κατακρίνοντας τον άλλον, ευτελίζοντας με συκοφαντίες τον άλλον. Όταν βλέπεις όλα εκείνα τα παιδιά, που αντί να αναζητούν τη χαρά, την αληθινή χαρά της αγάπης και της οικογένειας, ζούσαν με ασωτίες, σκανδαλίζοντας και πέφτοντας σε χίλιες δυο αμαρτίες. Όλα αυτά τα παιδιά που χανόντουσαν έκαναν την καρδιά του Ιησού να πονάει γιατί ήξερε τι γινόταν. Έβλεπε αυτά που εμείς δεν βλέπουμε, που θα δούμε όμως στην άλλη τη ζωή.

Και έτσι δεν μπορούσα να καταλάβω, ποια ήταν εκείνη η θλίψη του Ιησού; Ήταν η θλίψη για το παλικάρι που έφυγε; Ή ήταν η θλίψη για όλα εκείνα τα παιδιά που χανόντουσαν και ποτέ δεν θα χαιρόντουσαν το ουράνιο Βασίλειο, που έφτιαξε ο γλυκύς Του Πατέρας για όλα Του τα σπλάχνα; Σαν Γιός Του Θεού πονούσε με τον Πατέρα Του. Πονούσε όμως και σαν Δημιουργός όλα Του τα σπλάχνα.

Πλησίασε την γυναίκα, την κοίταξε στα μάτια και της είπε: «Μην κλαίς». Ο κόσμος σταμάτησε, ακόμα και αυτοί που κρατούσαν τον νεκρό σταμάτησαν. Πήγε πάνω από τη σωρό, άπλωσε τα θεϊκά Του χέρια, άγγιξε τα δυο παγωμένα χεράκια του μικρού παλικαριού, τα έσφιξε μέσα στα δικά Του χέρια, όπως σφίγγει μια μάνα το δικό της το μωρό μέσα στην αγκαλιά της και του είπε: «Αγοράκι Μου, σήκω πάνω». Μια απλή κουβέντα του είπε και έγινε το θαύμα. Είναι η γλώσσα της αγάπης! Είναι η γλώσσα της ζωής! Είναι οι εντολές της καρδιάς που αγαπάει! Μίλησε ο Θεός της αγάπης στο σπλάχνο Του! Μίλησε η γλυκύτητα στον πόνο! Τα χέρια του Θεού έσμιξαν με τα χέρια του ανθρώπου! Και τότε μέσα από τα χέρια Του διοχετεύτηκε η δύναμη της



ζωής, μέσα από τα λόγια του Ιησού διοχετεύτηκαν οι ηλιαχτίδες της χαράς και το παλικάρι άνοιξε τα μάτια του. Τα πρώτα μάτια που είδε, δεν ήτανε κανενός αλλουνού, ούτε καν της μάνας του που τον γέννησε, αλλά ήταν τα μάτια του Δημιουργού του, που του έδωσαν την ζωή και τότε και τώρα ξανά. Τότε όταν φύτρωνε η ψυχή του μέσα στην μήτρα της μητέρας του, αλλά και τώρα που του ξανάδινε τη ζωή. Του χαμογέλασε ο Ιησούς, χαμογέλασε και το νεαρό παλικάρι και τον βοήθησε να σηκωθεί όρθιο και να σταθεί. Όλος ο κόσμος έντρομος έβλεπε το μέγα θαύμα. Δεν είναι εύκολο να συνοδεύεις έναν νεκρό και ξαφνικά μπροστά σου αυτό το νεκρό παλικάρι να παίρνει ζωή. Γονάτισαν όλοι, άλλοι έκλαιγαν από χαρά, άλλοι δόξαζαν το Θεό, άλλοι ευχαριστούσαν την δύναμη της αγάπης του Παντοκράτορα και φώναζαν όλοι μέγας προφήτης έχει έλθει ανάμεσά μας!

Θλίβεται η καρδιά του Ιησού όχι μόνο για το γιο της χήρας της Ναΐν αλλά και για τα δικά μας τα παιδιά που βρίσκονται μακριά Του, έξω από την αγκαλιά Του

Θα παραμείνω όμως εκεί στην Ναΐν και θα αφήσω τη χαρά μέσα στις καρδιές τους ακόμα να πάλλει. Θα αφήσω την δοξολογία του Θεού ακόμα σαν ιαχή να διασκορπίζεται σε όλο το σύμπαν από τότε μέχρι και σήμερα και θα έλθω σε εμάς, που όλοι έχουμε παιδιά. Όλοι σας έχετε παιδιά και όλοι σας έχετε αυτήν την αγάπη στο παιδί σας. Εξάλλου τι θα μπορούσε περισσότερο μια καρδιά μητρική ή πατρική, να την κάνει να πληγωθεί, όσο όταν δει ότι το παιδί του υποφέρει; Ποιος είναι εκείνος, που δεν θα λυγίσει μπροστά στον πόνο του παιδιού του; Αντέχουμε πιο εύκολα τον πόνο του συντρόφου, αλλά πολύ δύσκολα αντέχουμε τον πόνο του παιδιού.

Και εδώ τώρα είναι το μέγα μήνυμα. Ελάτε να μπούμε ξανά στην καρδιά του Ιησού, για να δούμε τον πόνο Εκείνου και τον πόνο τον δικό μας. Εμείς πονάμε αν το παιδί μας έχει δυσκολίες, αν κάποτε αρρωστήσει, αν κάποτε δεν τα καταφέρνει και τόσο καλά στα γράμματα, εάν..., εάν..., εάν..., ένα σωρό πολλά εάν, αλλά πολύ μικρά, ανάξια λόγου πολλές φορές.



Όμως Εκείνος αγωνιά πάντα για ένα μοναδικό πράγμα, όταν ξέρει ότι η ψυχή του παιδιού Του, που έσπειρε μέσα στην μήτρα της μάνας, της κόρης Του, υποφέρει. Ξέρετε από τι υποφέρει; **Υποφέρει από σύγχυση.** Το μεγαλύτερο πρόβλημα των ανθρώπων είναι η σύγχυση. Όταν ο άνθρωπος βρίσκεται σε σύγχυση χάνεται. Όταν δεν ξέρει ποιά είναι η αλήθεια χάνεται. Όλοι ρωτάνε, αλήθεια αυτό είναι το σωστό; «Πάτερ,

τι πρέπει να κάνω;», με ρωτάει κάποιος. Δεν ξέρει ποιο είναι το σωστό και ρωτάει ξανά: «Πάτερ, αυτό που κάνω άραγε Του αρέσει του Θεού;» Όλοι αναρωτιούνται, ποιο είναι τελικά σωστό; Ποια είναι η αλήθεια;

Αλήθεια, ποιος ξέρει τι είναι η αλήθεια; Ποιος ξέρει όταν το μυαλό του βρίσκεται σε τόση σύγχυση, που να μην ξέρει ποιο είναι το σωστό μέσα στο δικό του σπίτι; Όταν βλέπεις να διαφωνούν τα αντρόγυνα και λέεις η γυναίκα «όχι, αυτό πρέπει να γίνει» και απαντάει ο άντρας «όχι, αυτό πρέπει να γίνει», όταν λέεις η γιαγιά «όχι, αυτό πρέπει να γίνει», όταν λέεις ο παππούς «όχι εκείνο πρέπει να γίνει», τελικά ποιο είναι αυτό που πρέπει να γίνει; Ποια είναι η αλήθεια;

Τόση φοβερή σύγχυση επικρατεί, που να μην ξέρουμε ακόμα και εμείς οι χριστιανοί ποιο είναι το σωστό, ποιο είναι το αληθινό, τι πρέπει να πράξουμε μέσα στο σπίτι μας απέναντι στο δικό μας το παιδί. Μέσα σε τέτοια σύγχυση, δεν υπάρχει φόβος το παιδί να χαθεί; Σας ερωτώ. Μέσα σε μια τέτοια σύγχυση, που άλλα λέεις ο πατέρας, άλλα λέεις η μάνα, άλλα λέεις το παιδί, άραγε θα βρει το δρόμο του αυτό το παιδί; Θα βρει τον δρόμο της αλήθειας; Και ποια είναι η αλήθεια;

Βασικές αλήθειες για τα παιδιά μας

Θα πάρω τη βασική αλήθεια. Θα πάρω το βασικό χρώμα της αλήθειας: Υπάρχει άλλη ζωή; Πιστεύετε ότι υπάρχει; Αν πιστεύατε ότι υπάρχει, γιατί δεν ζείτε τότε αληθινά; Αν πιστεύατε ότι υπάρχει άλλη ζωή, στην οποία εκεί όλοι μαζί θα βρεθούμε, μέσα στο περιβόλι του ουράνιου Βασιλείου, μέσα στην αγκαλιά του ίδιου του Θεού, γιατί τότε ζείτε σαν να μην υπάρχει άλλη ζωή; **Τα λόγια σας δεν συμβιθάζονται με τη ζωή σας!** Όταν κανείς πιστεύει ότι αυτή η ζωή είναι τόσο μηδαμινή και τόσο μικρή, αλήθεια πόσα χρόνια θα αντέξεις να ζήσεις; Είκοσι, τριάντα, σαράντα, πενήντα, εξήντα, εβδομήντα, ογδόντα, ενενήντα, εκατό χρόνια; Πολλές φορές ευχόμαστε «μέχρι τα εκατό» και απαντά ο άλλος «καλά είναι».

Συγκρίνεις λοιπόν αυτήν την αιωνιότητα των άπειρων χρόνων της ζωής, με τα εκατό χρόνια που πέρασες; Κάθεσαι και ζεις τόση μεγάλη αγωνία και λες:

«Αχ, το παιδί μου, πρέπει να σπουδάσει, πρέπει να μεγαλώσει, πρέπει να γίνει άξιος άνθρωπος στην κοινωνία, να βγάλει το ψωμί του, να είναι δυνατό, να είναι έξυπνο, να βρίσκεται πάνω από όλους». Εκπαιδεύεις το παιδί σου σήμερα με αυτά τα δεδομένα πλέον. Αλήθεια, γιατί του δίνεις εφόδια; Για να ζει με αγάπη ή για να ζει με εξυπνάδα; Να ζει με καλοσύνη ή να ζει με πονηριά και να είναι πάνω από τους πάντες; Τι εφόδια του δίνεις, όταν συνέχεια το βοηθάς, αντί να μνημονεύει το Θεό δημιουργό του, που εσύ δεν Τον μνημονεύεις, να ασχολείται όλη την ημέρα με όλα τα άλλα τα ψεύτικα και μηδαμινά;

Και εγώ τώρα σε ξαναρωτώ: «Καλά, βρε χριστιανέ μου, πιστεύεις στην άλλη τη ζωή;» «Πιστεύω στο Θεό, πιστεύω στην άλλη ζωή», μου απαντάς, μα τα λόγια

σου δεν συμβιβάζονται με τη ζωή σου! Μια μέρα δεν είπες στο Θεό ένα ευχαριστώ. Μια μέρα δεν γονάτισες με το παιδί σου για να Του πεις:

«Ξέρεις, παιδί μου, εγώ μπορεί να σε γέννησα, αλλά υπάρχει ένας Θεός δημιουργός, που έκανε κι εσένα κι εμένα. Υπάρχει ένας Θεός, που μας αγαπάει, που έχει φτιάξει ένα πανέμορφο ουράνιο Βασίλειο και μια μέρα θα βρεθούμε όλοι μαζί κοντά Του, εγώ, εσύ και η μαμά σου. Θέλω να ζήσουμε όπως θέλει Εκείνος. Κι αυτό που μας ζητάει ο Βασιλιάς μας δεν είναι τίποτα δύσκολο, ούτε καν άσχημο, ούτε καν θυσιαστικό. Είναι απλό, της κοινής λογικής, να ζήσουμε με αγάπη».

Ακόμα και ο πιο ανόητος ξέρει ότι έχει ανάγκη την αγάπη, για να ευημερήσει, για να ευτυχήσει, για να έχει τη στοιχειώδη χαρά. Ο πιο ανόητος το ξέρει και δεν το ξέρουμε εμείς οι χριστιανοί και γι' αυτό δεν διδάσκουμε το παιδί μας. Ποτέ μας, ειλικρινά το λέω, άντε να χρησιμοποιήσω αυτόν τον όρο της οικονομίας σπάνια, γονατίζουμε με το παιδί μας, με τον σύντροφο μας μαζί και να πούμε:

«Θεέ μου, σ' ευχαριστώ που μας έδωσες αυτό το σπιτάκι, που μας έδωσες σαν δώρο σ' εμάς τους γονείς αυτόν τον άγγελο. Σ' ευχαριστώ Θεέ μου. Βοήθησε με, όπως Εσύ είσαι γεμάτος αγάπη, έτσι να μεταδώσω στα παιδιά μου την αγάπη, να έχουν καλοσύνη, να κάνει ο ένας καλό στον άλλον. Σε παρακαλώ, Θεέ μου, βοήθησε μας πρώτα εμείς οι γονείς να βάλουμε «θου Κύριε, φυλακήν τω στόματι μου», να βάλω έλεγχο στο στόμα μου, γιατί ότι έχει η καρδιά μου και ο νους μου δεν το ξέρει το παιδί μου, αλλά ότι βγάζω από το στόμα μου το μαθαίνει, το ακούει και από αυτό διδάσκεται».



Ξέρεις τι μεγάλο πράγμα είναι σαν γονιός να γονατίζεις και να λες στο Θεό σου: «Σε ικετεύω, Θεέ μου, δώσε μου σύνεση, σοφία και τα λόγια μου να είναι γλυκά, δικά Σου λόγια. Όπως Εσύ με αγαπάς, έτσι κι εγώ από τα χείλη μου να βγάζω λόγια αγάπης στο παιδί μου».

Αν πιστεύατε στη ψυχή του, θα είχατε αγωνία για την ψυχή του! Για το σώμα του καλά αγωνίζεστε, να του δώσετε να φάει, να μεγαλώσει, να το ντύσετε με ωραία ρούχα, να το πάρετε έξω στην εξοχή, στο ποδόσφαιρο και τόσα άλλα. Έχετε αγωνία παντού να το πάρετε το παιδί σας. Και η χαρά σας ποια είναι; «Αχ, έπαιξα με το παιδί μου, το πήρα βόλτα».

Για την ψυχή του όμως, τι έχεις κάνει; Λες ότι είσαι χριστιανός και πιστεύεις στο Θεό σου, έναν Θεό που δεν Τον βλέπεις, αλλά Τον πιστεύεις. Κι εγώ σε ρωτώ: Δεν πιστεύεις ότι το παιδί σου έχει ψυχή; Επειδή δεν την βλέπεις; Δεν ξέρεις λοιπόν, ότι γι' αυτήν την ψυχή από εσένα ο Θεός αναζητάει πολλά; Σου την χάρισε ο Θεός για να είσαι εσύ χαρούμενος, αλλά θα την ξαναπάρει πίσω στο ουράνιο Του Βασίλειο.

Για φαντάσου λοιπόν εσύ γονιέ, να μην έχεις διδάξει το παιδί σου το σωστό. Να μην το έχεις μάθει να είναι γλυκό. Να μην το έχεις μάθει να είναι ευσπλαχνικό. Να μην του έχεις μάθει να ζει σωστά, με τιμιότητα στη ζωή του. Εγώ σ' ερωτώ, τι λόγο θα δώσεις στο Θεό; Γι' αυτό αναρωτηθείτε αν είστε ψεύτες ή αληθινοί. Αν ζείτε αυτό που λέτε ή εάν κοροϊδεύετε τον εαυτό σας.



Πως ζει σήμερα μια χριστιανική οικογένεια;

Πως ζει μια χριστιανική οικογένεια, όταν σήμερα τα περισσότερα παιδιά βρίσκονται έξω από την εκκλησία; Πως μπορείς να λες ότι έχεις χριστιανική οικογένεια, όταν βλέπεις το παιδί σου να ζει άθλια; Είναι φοβερό να πηγαίνεις κοντά στα σχολεία κι εκεί να μαθαίνεις, ότι τα παιδιά κάνουν ακόμα και σατανιστικές τελετές! Εκεί μαθαίνεις ότι τα παιδιά το μόνο που σκέπτονται είναι όλα τα άλλα, εκτός από το Θεό τους. Και όλα τα άλλα ξέρετε τι είναι; Αισχρά και κακοήθη. Δεν έχετε βρεθεί σε σχολείο, να βλέπεις μικρό παιδάκι του Δημοτικού να βλασφημά το ένα το άλλο και μάλιστα πολλές φορές να βλασφημά και την ίδια την Παναγία και το Χριστό και να ανατριχιάζεις;

Μια φορά πήγαμε να πάρουμε ένα παιδάκι από το σχολείο και εκείνη τη στιγμή βλασφημούσε ένα μικρό παιδάκι, ένα άλλο. Έλεγε λόγια που εμείς οι μεγάλοι ντρεπόμαστε να τα πούμε και είπα: «Μπράβο, τέτοιοι γονείς μάλιστα!!!» Τι κατάφεραν αυτοί οι γονείς; Έχετε καταλάβει ότι όλα εξαρτώνται από τους γονείς;

Θλίβεσαι άντρα επειδή έχασες τη γυναίκα σου. Θλίβεσαι γυναίκα, επειδή έφυγε ο άντρας σου. Θλίβεστε, έτσι λέτε. Δεν έχεις θλιβεί ποτέ αληθινά, γιατί το μόνο που σε ένοιαζε ήταν να περνάς ξεκούραστα. Ξέρεις γιατί ήθελες τον σύντροφο σου; Εάν είσαι γυναίκα, να σου φέρνει ο άντρας σου χρήματα, για να έχεις ότι θέλεις, να αγοράσεις τα λούσα σου, να αγοράσεις τα φορέματα σου, να αγοράσεις τα φαγητά σου και να ζήσεις όπως θέλεις. Και αν είσαι άντρας, θέλεις μια γυναίκα να σου μαγειρέψει, να σου φτιάξει το σπίτι, να κοιμηθείς, να ικανοποιήσεις τα

σαρκικά σου ένστικτα και τίποτα περισσότερο. Εκεί σταμάτησε η αγάπη, εκεί σταμάτησε ο όρος της οικογένειας. Κι εγώ σε ρωτώ, αυτή είναι η διδασκαλία που δίνεις στα παιδιά σου;

Πόσες ανόητες γυναίκες, ακόμα και πνευματικές, φθάνουν στο σημείο καμιά φορά να λένε: «Αχ, Θεέ μου, δώσε μου σε παρακαλώ, όταν παντρευτώ έναν άντρα να είναι σκληρός για να υποφέρω, να μαρτυρήσω κι εγώ σαν κι εσένα». Πόσες γυναίκες έχω ακούσει σαν πνευματικός, να παρακαλούν το Θεό να τους δώσει άντρες σκληρούς. Καλύτερα να μην κατονομάσω αυτά που λένε. Τα έχω δει αυτά, τα έχω ακούσει, τα έχω ζήσει.

Θυμάμαι μια που φώναζε: «Θέλω να μου δώσεις έναν άντρα μέθυσο, για να τον βοηθήσω να σωθεί από το μεθύσι. Θέλω να είναι σκληρός, να είναι αυστηρός». Έλεγε ένα σωρό. Όταν παντρεύτηκε, επέτρεψε ο Θεός ο άντρας της μετά από ένα ξαφνικό γεγονός, να το ρίξει στο μεθύσι. Επέτρεψε να αλλάξει ζωή, να γίνει σκληρός



και τότε ξέρετε τι παρακαλούσε; «Θεέ μου, πάρε τον γιατί δεν αντέχω άλλο. Δεν αντέχω, Θεέ μου, πάρε τη ζωή μου». Αυτή η γυναίκα πέθανε πριν από λίγο καιρό με καρκίνο. Και ο ίδιος ο Θεός τώρα την ρωτούσε: «Κόρη μου, αντί να πεις, ας γίνει το θέλημά Σου Θεέ μου, αντί να Μου ζητήσεις έναν άντρα καλό, έναν άντρα ευλογημένο, έναν άντρα ευσπλαχνικό, να γίνει πρότυπο στα παιδιά σου, τι Μου ζητησες να σου δώσω; Αυτόν που σου έδωσα και τώρα υποφέρεις. Και έχει γίνει, όχι μόνο για σένα το μαρτύριο, αλλά και για το παιδί σου το πιο κακό παράδειγμα».

Μια άλλη γυναίκα το ίδιο φώναζε: «Θέλω να μου δώσεις άντρα, να είναι Κρητικός και να είναι αστυνομικός». Της τον έδωσε ο Θεός. Μαρτυράει τώρα! Υποφέρει! Ζητάει από το Θεό: «Θεέ μου, απάλλαξε με, δεν αντέχω άλλο!»

Πόσο ανόητοι πολλές φορές είμαστε, να ζητάμε από το Θεό πράγματα που δεν έχουν αξία, που δεν είναι σωστά, αντί να λέμε: «Θεέ μου, ας γίνει το θέλημα Σου». Το μόνο που ξεχάσαμε σαν οικογένειες είναι να λέμε όλοι: «Ας γίνει, Θεέ μου, το θέλημά Σου».

Θέλεις γονιέ να σώσεις το παιδί σου και ποτέ δεν άφησες τον εαυτό σου ούτε με απόλυτη εμπιστοσύνη, ούτε με απόλυτη υπακοή, ούτε με απόλυτη αγάπη στον Βασιλιά Θεό σου. Πως θα μεταφέρεις εσύ στο παιδί σου τώρα αυτήν την αγάπη; Πως θα μεταφέρεις την εμπιστοσύνη στο παιδί σου από τη στιγμή που εσύ

δεν την έχεις; Λες: «Μα τα έχασα όλα, διαλύθηκε η οικογένεια μου». Ποιος την διάλυσε; Εσύ την διέλυσες, γιατί ποτέ δεν σεβάστηκες το Θεό σου. Ποτέ δεν γονάτισες με αγάπη να Τον ικετεύσεις για τα παιδιά σου.

Πείτε μου, ενώ μιλάμε για το Θεό και Τον αγαπάμε και λέμε ότι ο Θεός υπάρχει, είναι δυνατός και μας διαφεντεύει, πότε πήραμε μια Καινή Διαθήκη, να την ανοίξουμε και να διαβάσουμε οικογενειακά, όλοι μαζί, τον λόγο του Θεού; Πείτε μου, πότε; Πες τε μου μια οικογένεια που σήμερα έχει Καινή Διαθήκη στο σπίτι της; Όχι στα ράφια, γιατί υπάρχουν ακόμα μερικές οικογένειες που έχουν ξεχασμένες Καινές Διαθήκες εκεί. Ποια μητέρα ανοίγει την Καινή Διαθήκη για να διαβάσει με το παιδί της, με τον άντρα της, ένα κομμάτι για να ωφεληθούν και να πούνε μετά δυο κουβέντες;



Εάν τους πείτε, δείτε τι σήριαλ έχει σήμερα, τρέχουν όλοι με γρηγοράδα ποιος θα πρωτοπρολάβει να ανοίξει το κουμπί της τηλεόρασης. Κέρδισε ο σατανάς μέσα από την τηλεόραση! Κέρδισε ο Εωσφόρος μέσα από την τηλεόραση! Κέρδισε τα πάντα και εμείς είμαστε χαμένοι μέσα στο σπίτι. Με δυσκολία θα συγκροτηθούν σαν οικογένεια δέκα λεπτά να προσευχηθούν, δέκα λεπτά να ικετεύσουν το Θεό τους. Όμως, ώρες απεριόριστες είναι αναμμένη αυτή η καταραμένη τηλεόραση, για να μεταφέρει την κατάρα μέσα στις ψυχές μας. Κι όμως εμείς την δικαιολογούμε λέγοντας: «Τι να κάνουμε; Αυτή είναι η ζωή μας. Δεν θα την κλείσουμε κιόλας». Και βέβαια θα την κλείσεις, γιατί κάποιος άλλος ήδη σου έχει κλείσει τον παράδεισο. Είναι ο ίδιος ο Εωσφόρος που στέκεται εκεί μπροστά και σε εκπαιδεύει στο κακό και στην ανομία, γιατί μην μου πείτε ότι η τηλεόραση έχει αγαθά προγράμματα να βοηθήσει τα παιδιά. Όταν κάθεσαι να δεις παιδικά προγράμματα, βλέπεις μονάχα σατανικά πρόσωπα μέσα σ' αυτά τα δήθεν κινούμενα σχέδια των παιδιών! Με τι εκπαιδεύετε τα παιδιά σας; Πείτε μου, με τι; Με τον ίδιο τον Εωσφόρο! Ποιοι γίνονται αυτήν την στιγμή αφορμή τα παιδιά να πάνε εύκολα στην αγκαλιά του Εωσφόρου; Ποιοι; Οι εχθροί σας; Όχι, ίδιοι οι γονείς! Είναι ψέματα αυτά που λέω; Έτσι δυστυχώς σήμερα ζει η χριστιανική οικογένεια...

«Παιδιά μου, αν δεν σταματήσετε τώρα την τηλεόραση, τα κινητά και το internet, σε λίγο θα σας παρακολουθούν μέσα από αυτά τα τρία!»

Μπορεί εσείς να διαμαρτύρεστε με αυτά που ακούτε, μα αλήθεια σας λέω, είναι τόσα πολλά παιδιά, χιλιάδες παιδιά, που είναι μακριά από το Θεό, που στο ξεκίνημα του Ψευδοπροφήτη και του Αντίχριστου, όλα αυτά τα παιδιά θα χαθούν!

Ξέρετε γιατί; Γιατί είναι τόσο ευάλωτα. Εύκολα έχουν παρασυρθεί μέσα από την τηλεόραση! Εύκολα έχουν παρασυρθεί μέσα από τα κομπιούτερ, που έχουν γίνει χειρότερα από την τηλεόραση, γιατί όταν θα μπεις στο internet έχεις τη δυνατότητα να δεις άσχημα πράγματα, πιο φοβερά από την τηλεόραση, που ούτε η τηλεόραση δεν τα δείχνει. Έχεις την ευκαιρία να συμμετέχεις προσωπικά μέσα από τα κομπιούτερ και μέσα από τα κινητά. Δεν πρόκειται ποτέ να δεις ένα παιδί χωρίς κινητό. Και μην μου πείτε ότι στα κινητά βλέπουν μονάχα τα καλά. Ξέρω πολλά παιδιά, που μου λένε τι βλέπουν και καταλαβαίνω τι γίνεται.



Γ' αυτό λέει ο Θεός: «**Αυτά τα τρία, παιδιά Mou, αν δεν τα κόψετε ΤΩΡΑ, σε λίγο θα είσαστε τόσο δεμένοι, που θα σας παρακολουθούν μέσα από αυτά τα τρία**».

Από πολύ καιρό σας είχα μιλήσει για τις διαδραστικές τηλεοράσεις. Θα νομίζετε ότι βλέπετε εσείς τηλεόραση. Λάθος, αυτοί θα σε βλέπουν! Εσύ θα βλέπεις ένα έργο, αλλά αυτοί θα σε βλέπουν ποιος είσαι και τι κάνεις! Θα ξέρουν τα πάντα. Το ίδιο θα συμβαίνει και στα κομπιούτερ. Δεν υπάρχει κομπιούτερ χωρίς σύνδεση στο internet. Δεν υπάρχει πλέον κινητό χωρίς τσιπάκι. Όπου θέλεις κρύψου, θα σε βρουν!

**«Είμαστε στη δίνη των ανατροπών! Ξεκίνησαν ήδη τα κακά!
Πάρα πολλά παιδιά θα χαθούν!»**

Γονείς, είμαστε στη δίνη των ανατροπών! Ο χρόνος αυτός που περνάμε είναι τρομακτικός. Μην βλέπετε που ο Θεός καθυστερεί ακόμα το μεγάλο κακό, που έχει ήδη ξεκινήσει. Έχει υπογραφεί ο πόλεμος! Σας το ξαναλέω, έχει υπογραφεί ο πόλεμος! Λες όμως και ο Θεός καθυστερεί ακόμα εκείνον που θα πατήσει την σκανδάλη. Ξέρετε γιατί; Μπας και μέσα από αυτά τα λόγια, μπας και μέσα από τα κηρύγματα, που διαχέονται σε όλο τον κόσμο, να καθυστερήσει το κακό, το οποίο έρχεται τόσο δριμύ και τόσο άσχημο.

Είμαστε στη δίνη των ανατροπών, αδελφοί μου, να το ξέρετε. Δεν θα ξεκινήσουν τα κακά, ξεκίνησαν τα κακά! Πολλοί μπορεί να μην το έχετε καταλάβει, γιατί είναι σαν την ίωση που σταδιακά έρχεται μέσα μας, αρχίζει και φουντώνει και δεν το καταλαβαίνεις μέχρι να κορυφωθεί. Μετά πλέον τρέχεις και ψάχνεσαι να βρεις αντιβίωση και χίλια δυο πραγματάκια. Έχει αρχίσει η δίνη των ανατροπών!

Αλλά σ' αυτήν την δύσκολη θέση που βρισκόμαστε, το μόνο που με λυπεί πολύ, είναι αυτά που είδαν τα μάτια μου με το θάνατο πολλών παιδιών. Μακάρι, σας είπα πολλές φορές, να μην έβλεπαν τα μάτια μου αυτά που βλέπουν. Αλλά μακάρι και να μην έκλαιγα γι' αυτά, που σε λίγο θα κλαίμε όλοι. Πάρα πολλά

παιδιά όταν χαθούν και αυτό όταν οφείλεται στην ανοησία των γονιών, που αντί να τα βοηθήσουν να αγαπήσουν το Θεό, να Τον γνωρίσουν, να μπουν στην καρδιά Του, για να τα φυλάξει, τα άφησαν έκθετα, μακριά από το Θεό και αυτήν την στιγμή θασανίζονται από τον Εωσφόρο.

Όλα αυτά τα παιδιά, που είναι μακριά από το Θεό, έχετε την αίσθηση ότι θα έχουν την δύναμη να πολεμήσουν τον Αντίχριστο όταν θα έλθει; Έχετε την εντύπωση, ότι θα μπορούν να ομολογήσουν Θεό αληθινό, που δεν Τον έχουν μάθει, γιατί εσείς δεν τους Τον μάθατε;

Όλα αυτά τα περισσότερα παιδιά, ο Θεός θα επιτρέψει με άλλους τρόπους να φθάσουν γρήγορα κοντά Του, στο Βασίλειο Του, για να μην χαθούν οι ψυχές τους μέσα από την άρνηση του Θεού τους.

Αυτά να τα προσέξετε καλά. Είμαστε στη δίνη των ανατροπών! Θα συμβούν τέτοιες ανατροπές, που θα βλέπετε κάθε μέρα να ξεφυτρώνουν. Δεν έχουν ξαναγίνει ποτέ. Θα ανατρέπονται πολιτικοί και πολιτικές, πολλές φορές με θεμιτά και αθέμιτα μέσα. Θα βλέπετε πράγματα, που ποτέ στο παρελθόν δεν μπορούσε κανείς να τα βάλει ούτε καν στο μυαλό του. Θα καταστραφούν μεγάλα έθνη. Θα καταστραφούν μεγάλες αυτοκρατορίες. Η κάθε μια για πάρτι της θα πολεμάει, για το κέρδος της και θα συγκρουστούν στα τέσσερα μέρη της γης, οι τέσσερις μεγάλες αυτοκρατορίες: Της Ρωσίας, της Κίνας, της Αμερικής και της Ευρώπης. Θα βλέπετε πράγματα τρελά που θα λέτε: «Θεέ μου, τι γίνεται τώρα;» **Όλα αυτά όταν συμβούν, γιατί φύγαμε μακριά από το Θεό. Και όχι φύγαμε απλά εμείς οι γονείς μακριά από το Θεό, αφήσαμε τα παιδιά μας να χαθούν μες την αγκαλιά του Εωσφόρου!**



Γονείς, πρόσκληση ικετευτική μας κάνει ο Θεός, να συνέλθουμε. Σας ξαναείπα πολλές φορές, πάρτε το Ευαγγέλιο και αρχίστε να το διαβάζετε στο σπίτι σας. Αγοράστε το, που δεν το έχετε κάνει ακόμα πολλοί. Διαβάζετε το Ευαγγέλιο, συζητάτε το με τα παιδιά σας, μιλάτε για το Θεό σας.

Γονείς, πείσετε με τα γλυκά σας πατρικά λόγια τα παιδιά σας, για την ύπαρξη του πιο γλυκού Θεού. Να μάθουν ότι δεν κάνουν οτιδήποτε χωρίς Εκείνος να τους δει. Τα πάντα Εκείνος βλέπει. Βοηθήστε τα να ζήσουν κάτω από την παρουσία του Θεού. Βοηθήστε τα να έχουν καλούς λογισμούς, γλυκιά καρδιά, γλυκό στόμα. Βοηθήστε τα παιδιά σας μια μέρα να μπουν μες την αγκαλιά του Θεού, γιατί Εκείνος θα τους δώσει το κουράγιο και την δύναμη. Τώρα όμως πρέπει να ξεκινήσουν!

«Είδαν τα μάτια μου να πέφτουν πυρηνικά...»

Αυτά που έρχονται δεν τα έχει συλλάβει ανθρώπινος νους. Δεν θα ήθελα να μνημονεύσω αυτό που έλεγε κάποτε ο Κοσμάς ο Αιτωλός με έναν απλό στίχο: «**Μετά τον μεγάλο πόλεμο, αυτόν τον γενικευμένο, οι άνθρωποι θα ζώνονται με κληματσίδες!**» Ξέρετε τι σημαίνει κληματσίδα; Κληματόβεργα του αμπελιού. Τι σημαίνει αυτό και γιατί δεν το σχολιάζουν; Γιατί δεν υπολογίζουν και δεν υποψιάζονται τι έρχεται; Όταν θα φθάσει ο άνθρωπος να μην έχει να ντυθεί, θα έχει να φάει; Από τι να φάει; Από αυτήν την ανοησία που ετοιμάζονται να ρίξουν και πυρηνικά;



Είδαν τα μάτια μου να πέφτουν πυρηνικά! Δεν ξέρω αν θα γίνει τώρα ή αν θα γίνει αργότερα. Δεν ξέρω. Πάντως είδαν τα μάτια μου να πέφτουν πυρηνικά και κάτω στη γη δεν υπήρχαν νεκροί, γιατί είχαν εξαερωθεί. Δεν ξέρω αν θα είναι μικρού μεγέθους αυτός ο πόλεμος των πυρηνικών. Δεν ξέρω. Είναι απρόβλεπτο...

Αυτή την στιγμή θα δημιουργηθεί τέτοια φοβερή άσχημη κατάσταση σε παγκόσμιο επίπεδο, που εκεί που τώρα βλέπεται ήσυχη την Αίγυπτο, θα βλέπετε καθοριστικές συγκρούσεις παράλληλα με τη Συρία. Μέσα από τη σύρραξη, που θα υποδαυλίζεται από την Περσία, το Ισραήλ θα υποφέρει. Και όταν το Ισραήλ υποφέρει, οι απανταχού Εβραίοι ξεσκώνουν τον κόσμο και γίνεται χαμός. Θα ζήσουν ξανά την μεγαλύτερη θλίψη τους οι Ισραηλίτες! Θα την ξαναζήσουν!

Και μάλιστα θα την ζήσει όλος ο κόσμος, γιατί σε έναν χώρο που πέφτουν πυρηνικά, που υπάρχει οικονομική δυσπραγία, που οι άνθρωποι έχουν χάσει τη στοιχειώδη αγάπη μέσα τους, πως μπορεί να ζήσει ο άνθρωπος; Από τι θα τρως; Από τα μολυσμένα; Αφού θα τα έχουν μολύνει όλα. Θα έχουν μολύνει τους υδροφόρους ορίζοντες από κάτω, θα έχουν μολύνει τα τρόφιμα μας. Όλα θα γίνονται πλέον κατευθυνόμενα. Από τι θα σωθείς; Από τις αρρώστιες, όχι μόνο αυτές που θα έρχονται φυσιολογικά, αλλά και αυτές που θα σπέρνουν με δόλο και με τρόπο όλοι αυτοί οι σατανιστές, μόνο και μόνο για να λιγοστέψουν τον πληθυσμό της γης; Εσύ τι θα κάνεις σε όλα αυτά; Πως θα αντέξεις και πως θα αντέξει το παιδί σου;

**Η αγάπη μας στο Θεό, η τακτική θεία Κοινωνία και ο αγιασμός
είναι τα αντίδοτα σε όλα αυτά τα κακά που έρχονται**



Εμείς έχουμε τις λύσεις. Ξέρετε ποιές είναι αυτές; Η αγάπη μας στο Θεό και η θεία Κοινωνία. Το έχω πει πολλές φορές, όσοι δεν θα κοινωνούν, δεν θα μπορέσουν να αντέξουν αυτά που έρχονται. Ας προσέξουν όμως αυτοί που τυπικά κοινωνούν, γιατί απλά πηγαίνουν στην εκκλησία και λένε: «εντάξει εγώ θα κοινωνήσω τώρα και ότι θέλει ας γίνει», χωρίς προηγουμένως να έχουν την

φρονιμάδα να μετανιώσουν για τα λάθη τους και να εξομολογηθούν. Σ' αυτούς η θεία Κοινωνία μόνο κακό θα κάνει, γιατί είναι φωτιά που θα τους κάψει.

Όσοι όμως άνθρωποι αυτή τη στιγμή μετανιώσουν για τα λάθη τους, βγάλουν την ντροπή τους και πουν τις αμαρτίες τους και κοινωνούν τακτικά, θα λειτουργεί η θεία Κοινωνία σαν αντίδοτο σε όλα αυτά τα κακά.

Όταν ξέρεις ότι θα πρέπει να πιείς νερό και το νερό είναι μολυσμένο, τότε τι θα κάνεις; Έχουμε την λύση, τον αγιασμό! Θα ρίχνουμε σε όλα αγιασμό! Θα φθάσουμε στο σημείο, να υπάρχει πάντοτε ένα μπουκάλι από αγιασμό μέσα στο σπίτι μας, από αυτόν που θα μας κάνει ο παπάς. Και κάθε φορά που θα πίνουμε νερό, θα ρίχνουμε μέσα λίγο από τον αγιασμό. Και μες το φαγητό που θα κάνετε, αγιασμό θα ρίχνετε.

Θα τα δείτε αυτά. Τώρα είναι ακόμα νωρίς. Όχι όμως πολύ νωρίς. Σε λίγο θα τα δείτε. Ξαφνικά θα κοιμηθούμε, θα ξυπνήσουμε και θα δούμε την μεγάλη έκπληξη και θα λέμε: «Θεέ μου, τώρα που είμαστε;»

Θα είμαστε στη δίνη των ανατροπών! Θα ανατραπούν ολόκληρες αυτοκρατορίες και θα αυτοκαταστρέφονται. Θα ανατραπούν και πολιτικές και πολιτικοί και θα φεύγουν με θεμιτά κι αθέμιτα μέσα.

Δεν θέλω να πω τίποτα περισσότερο πάνω σε αυτά, αλλά αυτά θα γίνουν και μάλιστα πάρα πολύ σύντομα. Τι θα κάνεις εσύ με το παιδί σου; Εγώ σε ερωτώ, αν από τώρα δεν το μάθεις να αγαπά το Θεό του, να ακουμπά στο Θεό του, να εμπιστεύεται το Θεό του, γιατί μόνο η εμπιστοσύνη στο Θεό είναι εκείνη που θα μας σώσει.

«Να ξέρετε κάτι, στα σπίτια εκείνα που θα βλέπω τις προσευχές των ανθρώπων σαν φωτιά να ανεβαίνουν στον ουρανό, σε Μένα, Εγώ θα στείλω αγγέλους να τα προστατεύουν. Θα δώσω εντολή στους αγγέλους Μου να τα σημαδιάσουν». Θυμάστε κάποτε τι έγινε στην Αίγυπτο; Σημάδιασαν τα σπίτια των Εβραίων και όταν περνούσε ο άγγελος του θανάτου δεν άγγιζε τα πρωτότοκα τους. Μόνο σε όσα ήταν ασημάδιαστα έμπαινε μέσα και προκαλούσε τον θάνατο των πρωτότοκων.



Το ίδιο θα ξαναγίνει. Όταν ο Κοσμάς ο Αιτωλός έλεγε ότι θα περπατά ο άνθρωπος μισή ημέρα για να βρει έναν άνθρωπο, τι εννοούσε; Θα περπατάει μια ημέρα; Χίλιες δυο εκδοχές υπάρχουν για το πόση ερήμωση θα έχουμε!

Εσύ τι θα τρως; Εσύ πως θα αντέχεις; Τότε τα παιδιά σας που θα ακουμπάνε; Γι' αυτό θλίβεται η καρδιά του Θεού. Όχι για το γιο της χήρας της Ναΐν, αλλά για τα δικά μας τα παιδιά που βρίσκονται μακριά Του, έξω από την αγκαλιά Του κι εσείς οι γονείς ρέγχετε. Ξέρετε τι σημαίνει ρέγχετε; Ροχαλίζετε! Δεν ζείτε την πραγματικότητα! Μην μου λέτε ότι είσαστε Χριστιανοί. Μην μου λέτε πλέον ψέματα. Μην κοροϊδεύετε τον ίδιο σας το Θεό, όταν αυτό που λέτε δεν το ζείτε. Χριστιανός είναι εκείνος ο γονιός, που μαζεύει τα παιδιά του στο τραπέζι, όχι μόνο για να φάνε το επίγειο φαγητό, αλλά και το πνευματικό φαγητό, να διαθάσουν μαζί κάτι από την Καινή Διαθήκη, κάτι από το Θεό τους, σ' Εκείνον που θα καταλήξουν μια μέρα, σ' Εκείνον που θα πάμε. Και αλίμονο στον γονιό που δεν έχει ξεκινήσει ακόμα.

Σας τα λέω αυτά, γιατί δεν μιλάω μονάχα σ' εσάς. Μιλάω σε όλους τους γονείς όλου του κόσμου. Να συνέλθουμε πριν είναι αργά, γιατί αυτό που έρχεται θα είναι πολύ σκληρό. Θα ήθελα πολλά να σας πω, αλλά υπάρχουν ανόητοι άνθρωποι που δεν τα καταλαβαίνουν και νομίζουν ότι μονάχα φοβίζουμε τον κόσμο. Βέβαια όταν θα έρθουν τα κακά, θα είναι αργά. Όμως εγώ σας το λέω απλά.

Επίλογος

Ας αλλάξουμε ζωή. Θα ήθελα να αφιερώσουμε τη θεία Λειτουργία σε όλους τους γονείς. Πιστέψτε με, πιο πολύ θα ήθελα να αφιερώσω τις προσευχές μου στους γονείς, να τους φωτίσει ο Θεός να αλλάξουν ζωή. Γιατί αν δεν αλλάξουν ζωή οι γονείς, ούτε τα παιδιά θα αλλάξουν ζωή. Γι' αυτό, σε όλη τη διάρκεια της προσευχής, να παρακαλάτε το Θεό να σας φωτίσει να αλλάξετε ζωή. Είναι πολύ αργά. Καθυστερήσατε πολύ να αλλάξετε ζωή. Δεν υπάρχει άλλος χρόνος. Όταν θα

ξεκινήσει το κακό, θα είναι ραγδαίο και εξελίξιμο. Δεν θα υπάρχει χρόνος, θα είναι πολύ σκληρή η ζωή και θα την βλέπετε. Κάθε ημέρα θα βλέπετε και θα ακούτε όλο και κάτι.

Εύχομαι ο Θεός να σας ευλογήσει όλους! Σας εύχομαι να γίνετε καλοί γονείς, καλοί διδάσκαλοι στα παιδιά σας. Αλλά πρώτα πρέπει εσείς να αλλάξετε ζωή, να αγαπήσετε το Θεό, να Τον εμπιστευθείτε το Θεό, να Τον υπακούτε το Θεό, για να μεταφέρετε όλα αυτά και στα δικά σας τα παιδιά.

Ο Θεός να σας ευλογεί όλους. Αμήν.